

РЕШЕНИЕ

№ 1036

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 10.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10771** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, от КСО.

Съдът е сезиран с жалба от Р. Д. Д., ЕГН [ЕГН] срещу Разпореждане № 214-00-12208-1/15.09.2021 г., с което на основание чл. 54ж. ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО, потвърдено с Решение № 1040-21-1015 от 05.10.2021 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ - С. град. С жалбата се иска от съда отмяна на разпореждането, като незакоонсъобразно. Излагат се съображения за необоснованост и противоречие с доказателствата по административната преписка. Иска се от съда да го отмени и да върне преписката на административния орган за ново поризнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Ответникът – Директор на ТП на НОИ С.-град, оспорва изцяло жалбата. В съдебно заседание чрез юрисконсулт В. иска същата да се остави без уважение. Претендира юрисконсулско възнаграждение. В предоставения от съда срок представя писмени бележки.

От фактическа страна:

Със заявление вх.№214-00-12208 от 07.09.2021 г.. Р. Д. Д. прави искане за отпускане на парично обезщетение за безработица, съгласно чл. 54а от КСО, като декларира

прекратено осигуряване, считано от 07.09.2021 г. Към депозираното заявление жалбоподателят е представил изискуемите, съгласно чл. 1 от Наредбата за отпускане и изплащане на парично обезщетение за безработица /НОИПОБ/ документи. Удостоверителен документ, съгласно чл. 1, т.3 от НОИПОБ за прекратяване на осигуряването е представил Заповед-№51/24.08.2021 г. издадена от [фирма], за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 07.09.2021 г.

В хода на образуваното производство длъжностното лице е констатирало, че жалбоподателят е вписан като управител на [фирма], ЕИК[ЕИК] и като едноличен собственик и управител на [фирма]. ЕЖ[ЕИК] и към 07.09.2021 г. - датата на подаване на заявлението за отпускане на парично обезщетение за безработица няма заличаване на това обстоятелство в Търговския регистър. Установено е от данните в регистъра на осигурените лица, че за Р. Д. са подадени данни за осигуряване от [фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от 23.11.2001 г. до 31.05.2006 г., като управител на търговското дружество, както и от [фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от 01.05.2006 до 28.02.2010 г., като самоосигуряващо се лице (тези писмени доказателства са налични -в съдебната преписка и не са оспорени от жалбоподателя).

С разпореждане № 214-00-12208-1/15.09.2021 г. на длъжностното лице по чл. 54ж. ал. 1 от КСО с отказано отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а, ал. 1 от КСО. тъй като не отговаря на изискванията на чл. 54а, ал. 1 от КСО.

Същото е обжалвано по административен ред и потвърдено с Решение № 1040-21-1015 от 05.10.2021 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ - С. град.

Правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения: Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е № 214-00-12208-1/15.09.2021 г. на длъжностното лице по чл. 54ж. ал. 1 от КСО с отказано отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а, ал. 1 от КСО. тъй като не отговаря на изискванията на чл. 54а, ал. 1 от КСО.

В проведеното административно оспорване актът е потвърден с Решение № 1040-21-1015 от 05.10.2021 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ - С. град.

Не се спори между страните, че Д. е подал заявление на 07.09.21г. за отпускане на парично обезщетение за безработица.

Съгласно чл.54а от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица” най –

малко 9 месеца през последните 15 календарни месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта, нямат отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст, или професионална пенсия за ранно пенсиониране и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл.4 от КСО.

Съгласно чл.54а, ал.3 от КСО обезщетението за безработица се отпуска въз основа на заявление до ТП на НОИ, а съгласно, ал.4 на същия член, обезщетението се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването при наличие на предвидените в разпоредбата условия – ако заявлението е подадено в тримесечен срок от датата на прекратяване на осигуряването и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 работни дни от тази дата. Съгласно легалното определение, дадено в §1, т.1 от ДР на Закона за насърчаване на заетостта /в приложимата редакция/, „безработен“ е лице, регистрирано в дирекция „Бюро по труда“, което не работи, търси работа и има готовност да започне работа в 14-дневен срок от уведомяването му от дирекция „Бюро по труда“.

Определение за „осигурено лице“ е дадено в § 1, т. 3 ДР от КСО, като е предвидено, че „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл.4 и чл.4а, ал.1 от КСО и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност, съгласно чл.10 продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 от КСО; самоосигуряващите се лица и лицата по чл. 4а, ал. 1 от КСО се смятат за осигурени лица за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването иМ, а според ал. 2, осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО не е прекратена. В чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО е предвидено, че задължително осигурени лица за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица са работниците и служителите, наети на работа за повече от пет работни дни, или 40 часа, през един календарен месец, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране. Съгласно чл. 9, ал. 2, т. 2 от КСО за осигурителен стаж, без да се правят осигурителни вноски, се зачита времето на платените и неплатените отпуски за временна неработоспособност, за отпуск за бременност и раждане и при осиновяване на дете от 2 до 5-годишна възраст.

Настоящият съдебен състав приема за правилни изводите на административния орган, че по отношение на Д. е налице прекъсване на осигуряването, а не прекратяване към момента на подаване на заявление декларация за изплащане на ПОБ – 07.09.2021 г. Доколкото липсват доказателства за предприети действия по вписване на промяна, касаеща освобождаването на Р. Д. като управител на [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], Е.[ЕИК]. както и липсват данни за осигуряването му, може да се обоснове извода, че е налице прекъсване на осигуряването по смисъла на чл. 10, ал.2 КСО, но не и прекратяване на правоотношенията му като управител на цитираните дружества. Прекъсването на осигуряването не поражда права по чл. 54а от КСО, поради което

правилно с потвърденото разпореждане е отказано отпускането на ПОБ.

При този изход на спора, ответната страна има право на юрисконсултско възнаграждение, което съдът оглед характера на делото и правната му сложност, определя на 100 лева, които следва да се заплатят от жалоподателя.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Д. Д., ЕГН [ЕГН] срещу Разпореждане № 214-00-12208-1/15.09.2021 г., с което на основание чл. 54ж. ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО, потвърдено с Решение № 1040-21-1015 от 05.10.2021 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ - С. град

ОСЪЖДА Р. Д. Д., ЕГН [ЕГН] да заплати на НОИ, ТП-С. град, сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: